

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Petru Moraru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul, Tetelea Eugeniu, în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui

Lupu Ion Nistor, născut la 15 august 1967, originar din s. Căbăiești r-l Călărași, domiciliat or. Călărași st-la II Bojole, 11 ap. 2

Sorici Gheorghe Petru, născut la 26 august 1957, originar din s. Căbăiești r-l Călărași, domiciliat mun. Chișinău str. Andrei Doga, 23 ap. 11.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 18.01.2012-10.10.2012
2. în instanța de apel: 02.11.2012-25.03.2013
08.04.2014 – 24.04.2014
3. în instanța de recurs: 29.10.2013 - 25.02.2014
27.06.2014 – 08.10.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 10 octombrie 2012 a fost încetat procesul penal în privința lui Lupu I.N. și Sorici G.P., învinuiți de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, din motivul că prin ordonanța Procuraturii Călărași din 27 februarie 2004 procesul penal în privința lor a fost clasat din lipsa componenței de infracțiune, iar ordonanța Prim-Adjunctului Procurorului General din 24 septembrie 2004, cu reluarea urmăririi penale, a fost emisă cu depășirea termenului de 1 an, în detrimentul art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

Acțiunea civilă înaintată de către Povestca Ștefan Dumitru a fost lăsată fără soluționare.

2. De către organul de urmărire penală Lupu I.N. și Sorici Gh.P. au fost învinuiți de faptul, că la 17 aprilie 2001, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Jîmbei Ion, Jîmbei Ștefan, Jîmbei Constantin și Chirtoacă Ion, după preluarea ilegală în custodia statului a reținutului Povestca Ș., care era suspectat de comiterea unui furt, l-au privat ilegal de libertate de la 17 septembrie 2001, ora 10.00 pînă la 18 aprilie 2001, ora 11.30, cînd a fost întocmit procesul-verbal de reținere, perioadă de timp, în care l-au

transportat pe ultimul de la CPs Nisporeni la CPs Călărași, acțiuni, care au fost însoțite de aplicarea violenței.

Tot ei, în aceeași zi, cu scopul percheziției ilegale a domiciliului cet. Povestca Ș.D., situat în or. Nisporeni, str. Toma Ciorbă 14, ap.4 și sub pretextul descoperirii bunurilor pretinse ca fiind sustrase de la Jîmbei I., în lipsa ordonanțelor de începere a urmăririi penale și de efectuare a percheziției, fără întocmirea unui proces-verbal, ilegal au efectuat percheziția domiciliului.

La fel, tot ei, în aceeași zi, contrar art. 3 din CEDO, art. 24 alin. (2) din Constituția RM, art.12-15 din Legea cu privire la poliție nr.416 din 18.12.1990, care obliga polițiștii să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile țării, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță, cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Jîmbei I., Jîmbei Ș., Jîmbei C. și Chirtoacă I., în timpul transportării lui Povestca Ș.D. cu automobilul de model „Wolkswagen Transporter”, ce-i aparținea lui Jîmbei C., de la CPs Nisporeni la CPs Călărași și avînd scopul obținerii ilegale, prin aplicarea violenței, de la acesta a declarațiilor privind comiterea infracțiunii de sustragere a bunurilor din gospodăria cet. Jîmbei I., situată în s. Căbăiești, au stopat automobilul nominalizat în pădurea din preajma or. Nisporeni, unde, Lupu I.N. intenționat i-a aplicat lui Povestca Ș.D. multiple lovituri cu o țeavă din metal peste spate, Chirtoacă I. l-a lovit de mai multe ori cu o bîță din lemn în regiunea genunchilor, iar Sorici G. l-a lovit cu un taburet din lemn, pe care l-a luat din automobil, în regiunea capului. Ulterior, Lupu I.N. l-a urcat forțat pe Povestca Ș.D. în automobile și l-a predat lui Jîmbei Ș., care urmărind același scop ilegal, i-a introdus lui Povestca Ș.D. un ac sub unghiile degetelor de la mîna dreaptă și de la mîna stîngă, iar Jîmbei C. i-a smuls cu un clește unghia de la degetul doi al piciorului stîng.

În rezultatul acțiunilor violente menționate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 376 din 08 noiembrie 2011, lui Povestca Ș.D. i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Lupu I.N. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (2) lit. a),c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa careva funcții în organele MAI, pe un termen de 5 ani.

- Sorici G.P. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (2) lit. a),c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa careva funcții în organele MAI, pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către Povestca Ș.D. să fie admisă integral.

Apelantul în motivarea apelului a invocat, că instanța de fond neîntemeiat a încetat procesul penal; eronat a interpretat și a aplicat prevederile Hotărîrii Curții Constituționale nr.26 din 23 noiembrie 2010; greșit a interpretat art.22 și art.287 Cod de procedură penală, precum și art.4 al Protocolului nr.7 la CEDO.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel și partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a inculpaților în baza art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (2) lit. a),c) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate, invocînd aplicarea eronată a prevederilor art. 287 alin. (4) și art. 391 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013, au fost respinse apelurile declarate, cu menținerea sentinței contestate.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată, cu recurs de către procuror, în care s-a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd interpretarea greșită a art. 22, 287 Cod de procedură penală și netemeinicia încetării procesului penal; interpretarea eronată a prevederilor Hotărîrii Curții Constituționale nr.26 din 23 noiembrie 2010; instanța de fond nu a indicat în sentință care este temeiul concret prevăzut de art. 391 alin. (1) Cod de procedură penală, eroare, care a fost menținută de instanța de apel.

5.1. Hotărîrile judecătorești adoptate pe caz au fost contestate cu recurs ordinar și de către partea vătămată, care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a inculpaților în baza art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (2) lit. a),c) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate, invocînd argumente similare cu cele invocate de către procuror.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 februarie 2014 au fost admise apelurile declarate, casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale instanța de recurs a menționat că, instanța de apel menținînd sentința, nu s-a expus asupra faptului care temei concret de încetare a fost pus la baza sentinței de încetare a procesului penal, din cele prevăzute la art. 391 alin. (1) CPP pasibile aplicării presupusei situații de drept reținută de prima instanță, astfel în cauză creîndu-se o situație confuză și de interpretare ambiguă.

Instanța de apel a indicat că, ordonanța de reluare a urmăririi penale din 24.09.2010 a fost emisă cu încălcarea termenului de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de clasare a cauzei, prevăzut de art. 287 alin. (4) CPP, însă ambele instanțe au trecut cu vederea faptul că acest termen de un an prevăzut de articolul menționat, se referă la cazurile, - „... descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai tîrziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire”.

În atare circumstanțe, se evidențiază că, deși inculpații și avocații acestora, dispunînd de un timp rezonabil de la data adoptării ordonanței de reluare a urmăririi penale - 24 septembrie 2010, pînă la terminarea urmăririi penale 11 ianuarie 2012, n-au contestat ordonanța de reluare a urmăririi penale în conformitate cu prevederile art. 313 CPP, ceea ce prezumă că au fost de acord cu această ordonanță.

În acest context, sunt relevante motivele invocate de partea acuzării în apel în sensul că instanța de apel n-a examinat în fond motivele cu privire la vinovăția inculpaților.

De asemenea, Colegiul penal a remarcat că instanțele de judecată nu au ținut cont de prevederile art. 52 alin. (2) pct. 2) și 299/1 Cod de procedură penală, care oferă dreptul procurorului ierarhic superior de a anula actele ilegale ale procurorului ierarhic inferior.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014, au fost admise apelurile declarate, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Lupu I.N. și Sorici G.P. au fost recunoscuți vinovați și condamnați, fiecare:

- în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, le-a fost stabilită definitiv pedeapsa, fiecăruia, de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități în organele de drept pe un termen de 5 ani.

A fost dispusă încasarea de la Lupu I.N. și Sorici G.P., în beneficiul lui Povestca Ș.D., prejudiciul moral a câte 20.000 lei, și în mod solidar prejudiciul material în mărime de 9.700 lei.

Din analiza materialului probator instanța de apel a statuat că motivele invocate de apelanți au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond, dar care nu s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv fiind dată și o concluzie greșită sub aspect de drept procedural.

Conform art.332 alin.(1) CPP procesul penal încetează în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată temeiul prevăzut în art. 285 alin. (1) pct. 5) CPP, există o hotărâre definitivă a organului de urmărire penală cu aceeași acuzare.

Instanța de apel a menționat că soluția instanței de fond privind încetarea procesului penal în privința inculpaților este ilegală și neîntemeiată reieșind din faptul că, instanța nu s-a expus asupra faptului, care temei concret a fost pus la baza hotărârii de încetare a procesului penal, din cele prevăzute la art.391 alin.(1) CPP pasibile aplicării presupusei situații de drept reținută de prima instanță, astfel în cauză creându-se o situație confuză și de interpretare ambiguă.

La materialele cauzei penale nu au fost anexate: actul primar de examinare medico-legală, care urma a fi întocmit în baza îndreptării procurorului din 19.04.2001, în cadrul controlului premergător urmăririi penale și fișa medicală (cu indicarea temeiurilor solicitării și diagnozei stabilite) întocmită de medicii serviciului de urgență, care la 18.04.2001, între orele 03:00-04:00, i-au acordat ajutor medical specializat victimei Povestca Ș.D.

Prin urmare, Prim-adjunct Procurorului General, A. Pântea, în prezenta cauză a stabilit fapte noi și recent descoperite - actul primar de examinare medico-legală și fișa medicală, care au condiționat în mod legal și întemeiat anularea ordonanței procurorului ierarhic inferior din 27.02.2004 de clasare a cauzei penale.

În atare circumstanțe, instanța de apel s-a evidențiat că, deși inculpații și avocații acestora, dispunând de un timp rezonabil de la data adoptării ordonanței de reluare a urmăririi penale - 24 septembrie 2010, până la terminarea urmăririi penale 11 ianuarie 2012, n-au contestat ordonanța de reluare a urmăririi penale în conformitate cu prevederile art. 313 CPP, ceea ce prezumă că au fost de acord cu această ordonanță, or, în demersurile acestora făcute la terminarea urmăririi penale se invocă încetarea procesului penal, pe motiv că Sorici G.P. n-a săvârșit fapta incriminată, iar Lupu I.N. invocă că există divergențe în declarațiile părții vătămate, astfel urmează a fi excluse din lista probelor declarațiile martorilor Povestca Elena, Anastasia și Chira Constantin.

Însă, ulterior, în ședința de judecată în prima instanță, la 27 martie 2012, inculpatul Lupu I.N. a depus o cerere de încetare a procesului penal, pe motiv că ordonanța Prim-adjunctului Procurorului General, A. Pântea, din 24 septembrie 2010 este contrară art. 287 alin. (4) CPP. Astfel, partea apărării n-a folosit pârghiile legale prevăzute în art. 251 și 313 CPP, privind înlăturarea pretinselor încălcări de drepturi la faza urmăririi penale.

În aspect procedural, instanța de apel a menționat că, alin. (4) al art. 287 Cod de procedură-penală, este aplicabil situațiilor când ordonanțele de încetare a urmăririi penale sânt adoptate legal, însă, în cazul dat, din motivarea ordonanței Prim-adjunctului Procurorului General din 24.09.2010, reiese că caracterul legal al hotărârii procesuale (ordonanța de încetare din 27.02.2004) se exclude.

De asemenea, s-a remarcat că instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 52 alin. (2) pct. 2) și 299/1 Cod de procedură penală, care oferă dreptul procurorului ierarhic superior de a anula actele ilegale ale procurorului ierarhic inferior.

Instanța de apel a constatat că, Lupu I.N. și Sorici G.P. la 17 aprilie 2001, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Jîmbei I., Jîmbei Ș., Jîmbei C. și Chirtoacă I., după preluarea ilegală în custodia statului a reținutului Povestca Ș.D., care era suspectat de comiterea unui furt, l-au privat de libertate de la 17 aprilie 2001 ora 10.00 până la 18 aprilie 2001 ora 11.30, când a fost întocmit procesul - verbal de reținere, perioadă de timp în care l-au transportat pe ultimul de la CPs Nisporeni la CPs Călărași, acțiuni care au fost însoțite de aplicarea violenței.

Tot ei, în aceeași zi, cu scopul percheziției ilegale a domiciliului cet. Povestca Ș.D., situat în or. Nisporeni, str. Toma Ciorbă 14, ap.4 și sub pretextul descoperirii bunurilor pretinse ca fiind sustrase de la Jîmbei I., în lipsa ordonanțelor de începere a urmăririi penale și de efectuare a percheziției, fără întocmirea unui proces-verbal, ilegal au efectuat percheziția domiciliului.

La fel, tot ei, în aceeași zi, contrar art. 3 din CEDO, art. 24 alin. (2) din Constituția RM, art.12-15 din Legea cu privire la poliție nr.416 din 18.12.1990, care obliga polițiștii

să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decît pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile țării, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță, cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Jîmbei I., Jîmbei Ș., Jîmbei C. și Chirtoacă I., în timpul transportării lui Povestca Ș.D. cu automobilul de model „Wolkswagen Transporter”, ce-i aparținea lui Jîmbei C., de la CPs Nisporeni la CPs Călărași și avînd scopul obținerii ilegale, prin aplicarea violenței, de la acesta a declarațiilor privind comiterea infracțiunii de sustragere a bunurilor din gospodăria cet. Jîmbei I., situată în s. Căbăiești, au stopat automobilul nominalizat în pădurea din preajma or. Nisporeni, unde, Lupu I.N. intenționat i-a aplicat lui Povestca Ș.D. multiple lovituri cu o țeavă din metal peste spate, Chirtoacă I. l-a lovit de mai multe ori cu o bîtă din lemn în regiunea genunchilor, iar Sorici G. l-a lovit cu un taburet din lemn, pe care l-a luat din automobil, în regiunea capului. Ulterior, Lupu I.N. l-a urcat forțat pe Povestca Ș. în automobil și l-a predat lui Jîmbei Ș., care urmărind același scop ilegal, i-a introdus lui Povestca Ș. un ac sub unghiile degetelor de la mîna dreaptă și de la mîna stîngă, iar Jîmbei C. i-a smuls cu un clește unghia de la degetul doi al piciorului stîng.

În rezultatul acțiunilor violente menționate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 376 din 08 noiembrie 2011, lui Povestca Ș. i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare.

Necătînd la faptul că inculpații nu au recunoscut vina, instanța de apel a constatat, că starea de fapt reținută în sarcina inculpatului în baza art. 328 alin.(1) Cod penal și art.328 alin.(2) lit.a) și c) Cod penal a fost pe deplin probată prin probatoriul administrat la dosar.

8. Decizia instanței de apel se contestă, cu recurs de către avocatul Tetelea Eugeniu, în numele inculpaților, în care se solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, invocînd că, instanța de apel eronat nu a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 185 alin. (2) Cod penal (1961) în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, iar în cazul aplicării art. 328 alin. (2) Cod penal, conform art. 60 Cod penal a expirat termenul prescripției de tragere la răspundere penală a inculpaților.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpaților, solicitînd respingerea acestora ca neîntemeiate, deoarece argumentele invocate nu au fost obiect de discuție în instanța de apel.

10. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul constată că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond și de apel, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Lupu I.N. și Sorici Gh.P. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1), (2) lit.a) și c) Cod Penal, să fie justă și întemeiată.

Necătând la faptul că inculpații nu au recunoscut vina, instanța de apel a considerat corect, că starea de fapt reținută în sarcina inculpaților în baza art. 328 alin.(1) și alin.(2) lit.a) și c) Cod penal a fost pe deplin probată la judecarea cauzei în apel conform ordinii stabilite pentru prima instanță și apreciată obiectiv, inclusiv prin următoarele probe administrate: declarațiile părții vătămate, martorilor Povestca E.P., Povestca A.Ș., Chira C.A., Savcenco I.S., Pruneanu M.I., Jîmbei I.Ș., Jîmbei Ș.I., Chirtoacă I.G., Melentii V.G., Grosu E.M., procesul verbal de confruntare, efectuat între partea vătămată și martorul Chirtoacă I. din 16.11.2001; procesul verbal de confruntare, efectuat între partea vătăma și martorul Jîmbei I. din 16.11.2001; raportul de examinare medico-legală nr. 179 din 05.06.2001; fișa medicală pe numele lui Povestca Ș.; raportul de expertiză medico-legală nr. 172 D din 07.11.2001; raportul de expertiză medico-legală nr. 376 din 08.11.2011.

Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpaților sub aspectul infracțiunilor prevăzute de:

- art.328 al. 1 Cod penal (redacția Legii din 18.04.2002) - *săvârșirea de către persoane cu funcții de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice;*

- art. 328 al. 2 lit. a) și c) Cod penal (redacția Legii din 18.04.2002) - *săvârșirea de către persoane cu funcții de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice, însoțite de aplicarea violenței, de tortură și acțiuni care înjosesc demnitatea părții vătămate.*

Analizînd textul recursului declarat, Colegiul constată că unul din argumentele de bază invocate de către recurent este neîncadrarea eronată a acțiunilor inculpaților în baza art. 185 alin. (2) Cod penal (1961), care era în vigoare la momentul comiterii infracțiunii.

La acest capitol, Colegiul consideră necesar de menționat că:

- sancțiunea art. 185 alin. (2) Cod penal (1961), prevede: *„privațiune de libertate pe un termen de la trei la zece ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a practica anumite activități pe un termen de pînă la cinci ani”*;

- sancțiunea art. 328 alin. (1) Cod penal (în red. legii 277 din 18.12.2008), prevede: *„amendă în mărime de la 300 la 800 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani”*;

- sancțiunea art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal (în red. legii 277 din 18.12.2008), prevede: *„închisoare de la 3 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la cinci ani”*.

Conform art. 10 alin.(1) Cod penal, *„legea penală, care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale”*.

Analizînd pedepsele din componența art. 185 alin. (2) Cod penal (1961) și art. 328 alin. (1), (2) lit. a), c) Cod penal (în red. legii 277 din 18.12.2008), se constată că sancțiunea art. 328 alin. (1), (2) lit. a), c) Cod penal (legea mai nouă) conține prevederi ce ușurează pedeapsa, deoarece pedeapsa principală prevăzută de art. 185 alin. (2) Cod penal (1961) este mult mai dură decît cea prevăzută în art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.

În acest context, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel: *„Analizînd probele administrate instanța de apel a constatat vinovăția inculpaților pe deplin dovedită, acțiunile lor încadrîndu-le la art.328 alin. (1) CP și art.328 alin. (2) lit. a) și c) CP conform Legii în vigoare la 18.04.2002, sancțiunea articolelor pînă la 18.04. 2002 era mai mare și la data judecării cauzei în redacția Legii din 25.02.2014 sancțiunea tot prevede pedeapsă mai aspră, deci urmează a aplica legea mai favorabilă în baza principiului retroactiv: art.328 al. 1 CP (redacția Legii din 18.04.2002) - și conform art. 328 al. 2 lit. a) și c) CP (redacția Legii din 18.04.2002)”*.

Astfel, criticele formulate de recurent în privința calificării eronate a acțiunii inculpaților, nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, în scopul reparării pretinselor erori de drept comise la judecarea cauzei și nu constituie în speța dată, temei de recurs.

În ceea ce privește critica recurentului vizînd expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală a inculpaților, luînd în considerație prevederile art. 60 Cod penal, Colegiul specifică următoarele:

Sancțiunea art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal (în red. legii 277 din 18.12.2008), prevede pedeapsa închisorii de la 2 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea dată face partea din categoria infracțiunilor grave.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. c) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală, dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat 15 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni grave.

În această ordine de idei, Colegiul constată că luînd în considerație data comiterii infracțiunii de 17 aprilie 2001, termenul prescripției de tragere la răspundere penală a

inculpaților pentru infracțiunea comisă, de 15 ani nu a expirat, motiv pentru care sub acest aspect critica formulată de recurent este neîntemeiată.

Recurentul a criticat decizia recurată, invocând, cazurile de casare prevăzute în pct. 6), 10) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Colegiul atestă că prevederile pct. 6) al normei vizate nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, deoarece instanța de apel în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nefiind admisă careva eroare gravă de fapt.

În privința art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul evidențiază că în cazul supus examinării nu persistă temeiul de casare invocat, pedeapsa aplicată de către instanța de apel este în limitele legii, avînd în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute în art. 75 Cod penal.

Următorul temei de casare invocat este pct. 12) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, care în viziunea Colegiului de asemenea nu și-a găsit confirmare în cazul supus examinării, deoarece eroarea comisă de către instanța de fond la adoptarea unei sentințe de încetare a fost corectată de către instanța de apel, prin determinarea și constatarea juridică corectă a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpați și semnele componenței de infracțiune prevăzute art. 328 alin. (1) și (2) lit. a), c) Cod penal.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul, Tetelea Eugeniu, în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui **Lupu Ion Nistor și Sorici Gheorghe Petru**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 noiembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Petru Moraru